

АЛЕКСАНДЪР ПУШКИН ПРИЗНАНИЕ

Превод от руски: Ижо Соколов, —

chitanka.info

ПРИЗНАНИЕ^[0]

*Аз любя ви, макар и с яд,
че труд и срам хабя напразно,
и по глупешки безобразно
в нозете ви превивам врат.
На юноша да заприличам...
Да, време е да не греша!
Но пак личи, че ви обичам
по болките във таз душа:
без вас е скучно — аз унивам,
при вас е тъжно — аз търпя;
и казвам ви, дори загивам,
мой ангел, от любов не спя!
Когато в гостната дочуя
пристъпване, копринен шум,
гласа ви бистър като струя,
аз мигом губя своя ум.
Усмехнете се — в мен отрада,
отбегнете ме — в мен тъга;
бих искал аз като награда —
да хвана бледната ръка.
Когато над везба прилежно
седите вие най-небрежно,
очи навела във захлас,
тогаз безмълвно, мило, нежно
като дете ви гледам аз!...
Дали за мъката да кажа
и за ревнивата тъга,
когато вие с екипажа*

*поемате на път в снега?
И сълзите ви тихи, кротки,
беседите ни в таен кът,
в Опочка нашите разходки
и на пианото плачът?...
Алина! Жално умолявам.
Душата не любов зове,
че може би за грехове,
мой ангел, туй не заслужавам!
Но престорете се! С очи
ще сторите това тъй чудно!
Ах, да ме мамиш не е трудно!
Измамата не ми горчи!*

[0] Приживе на Пушкин не е печатано. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.